

700). Partiernes ordførere: Doris Christiansen, Alfred Bøgh, Bouet og Anna Westergaard. 2. beh. $1\frac{2}{3}$ (L. sp. 723). 3. beh. $1\frac{2}{3}$ (L. sp. 726). *Loven stadfæstet 31. marts 1953.* (Lovt. nr. 77).

Under *børnelammelsesepidemien i 1952* fik et betydeligt antal patienter, herunder ca. 200 familieforsørgere, *svære lammelser*.

Mange af disse patienter må gennemgå en *langvarig efterbehandling* og eventuelt en uddannelse eller omskoling af hensyn til deres erhvervsevne. Den interesse, samfundet har i, at de lammede såvidt muligt genvinder deres erhvervsevne, er — som påpeget i bemærkningerne til forslaget til den heromhandlede lov — af noget lignende karakter som interessen i, at de tuberkuloseramte får den fornødne behandling og efterbehandling, og at deres familier samtidig sættes istand til at *opretholde nogenlunde normale levevilkår* i denne periode.

Loven går derfor ud på, at der til de pågældende patienter og deres familier i efterbehandlingsperioden gives *hjælp efter tilsvarende retningslinier som hjælpen til de tuberkuløse* efter forsorgslovens § 263, stk. 1 og 2, jfr. lov nr. 177 af 12. april 1949 (årbog 1948—49, side 333) og lov nr. 179 af 20. maj 1952 (årbog 1951—52, side 401).

I et nyt stk. 4 til nævnte paragraf hedder det herom:

„Når en person lider af børnelammelse eller følgerne heraf og behandling, herunder deltagelse i optræning eller omskoling, skønnes rimelig af hensyn til hans erhvervsevne, finder reglerne i stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse. Det er dog en betingelse for ydelse af hjælpen, at indstilling til vedkommende sociale udvalg afgives af overlægen, eventuelt den ledende læge, ved det sygehus eller den institution, der er ansvarlig for behandlingen. Arbejds- og socialministeren er bemyndiget til at give de nærmere regler om bestemmelsens gennemførelse.“

Bestemmelsen havde oprindeligt en noget anderledes formulering, idet ministeren havde foreslået, at hjælpen først skulle kunne ydes fra 4 måneder efter sygdommens opståen.

Dette enedes man om at ændre i folketinget, hvor der tillige tilføjedes en ny paragraf, i hvilken det bestemmes, at når der ydes hjælp i henhold til § 263, stk. 4, bortfalder retsvirkningerne